

הצב, הארנב והפינגוין

כתב טום לילינג
ציירה לינדה וללר

היה לקחת זמן רב. אך הפינגווין החליט לעזור לחברים. הוא אמר לצב להחזיק היטב בזנבו, כדי שלא

ישקע במים. הארנב טיפס על שריונו של הצב והפינגווין שחה ישר דרך המים עם ראשו מורם כאילו של ברווז. בחוף השני החברים הביטו זה על

בצהריים של יום חמים ישבו על חוף האי דאסן צב גדול, ארנב ופינגווין. בקצה השני של האי עמד מגדלור. "בואו ונעשה תחרות ריצה עד המגדלור הציע הארנב." "זה יכול להיות נלמד" ענה הפינגווין.

"צב וארנבת, ועוד פינגווין, זה כמעט כמו במשל של אסופוס" אמר הצב. ואחרי ספירה "אחת, שתיים, שלוש..!" הארנב רץ קדימה, הפינגווין דשדש אחריו והצב זחל, לאט אבל בהתמדה.

כך הם התקדמו עד שהגיעו לברכה גדולה. הארנב והצב לא ידעו איך לעבור את המים, וללכת סביב עלול

זה. אמנם זו תחרות, אבל יפה
לעזור לחבר.

הם המשיכו הלאה בכוון המגדלור
עד שראו חומה שעמדה בדרכם.
הצב והפינגווין לא חלמו אפילו איך

יכלו לעבור מעל החומה. אך אז
הארנב החליט לעזור למתחרים.

הוא נעמד על רגליו האחוריות,
נמתח כולו ונשען על החומה. הצב
והפינגווין יכלו לטפס עליו כמו על
כבש משופע ועלו על ראש החומה.
ואז הארנב דילג מעל החומה ונעמד
באותה צורה מהצד השני, כדי ששני
האחרים יוכלו לרדת.

שלושת החברים לחצו ידיים
והמשיכו בדרך למגדלור.
אך לפניהם הופיע מכשול חדש. הם
פגשו סבך של שיחים קוצניים.
הפינגווין והארנב לא העזו אפילו
להתקרב אל השיחים כדי לא
להיפצע מהענפים הקוצניים.
וכאן בא לעזרתם הצב. הוא ניגש
ללא פחד אל הסבך, ובפה החזק
שלו התחיל לחתוך את ענפי

כל אחד מהם הבין שלא תמיד
המהיר ביותר שמנצח במרוץ, ולא
האתי והמתמיד. תוך עזרה הדדית
שלושתם היו למנצחים.

השיחים. תוך זמן קצר נוצר פתח
שביל צר ואז זחל עליו קדימה.
שריונו הרחב דחף את הענפים
הצדה ושני האחרים יכלו ללכת
אחריו בבטחה, כאילו הולכים אחרי
דחפור.

כשהיו כבר בצד שני של הסבך
הפינגווין, הארנב והצב חיבקו זה
את זה. עכשיו כבר ביחד, זה ליד
זה, המשיכו בדרכם אל המגדלור.
יחד הגיעו למטרה שלהם אבל כל
אחד חיכה לאחרים כדי לגשת
למטרה.

"אחריכם" אמר הארנב.
"אתם קודם" אמר הצב.
"עברו לפני" הציע הפינגווין.
שלושתם ניגשו ביחד אל המגדלור.